



**אלחנן הלפרן, צייר ומורה**  
(1994-1995)



אלחנן הלפרן, גגות תל-אביב, 1980

ובעקבות נסיעותיו ברחבי הארץ נחשף לנופיה, ואלו אכן היו עיקר נושאי עבודותיו, הן באקוורלים והן בציורי שמן. הוא הרבה לצייר את נופי טבריה, צפת, ים המלח והערבה, ירושלים, וכן גגות תל-אביב כפי שנשקפו מהאטליה שעל גג ביתו. הלפרן הציג תערוכות יחיד בגלריות ובמוזיאונים והשתתף בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובעולם. ציור שמן גדול ומרשים של ירושלים, פרי מכחולו, שכן במשך שנים רבות בלשכת ראש הממשלה. בשנת 1982 התמנה לדירקטור ב"בצלאל". לימד ציור בצבעי מים במדרשה לאמנות ברמת השרון ובמכון אבני. בין הפרסים שקיבל: פרס דיזנגוף בשנת 1960 ופרס עיריית בתים בשנת 1968.

נולד בעיירה גונדיונוז' שבפולין, וב-1921 עלה עם הוריו לארץ-ישראל. ילדותו עברה עליו בשכונת נווה-צדק שבתל-אביב. הוא למד בבתי-הספר תחכמוני ואליאנס ואחר-כך בסמינר הכללי בית הכרם בירושלים, שם החל לצייר בהדרכת הצייר צבי שור. ב-1933 הצטרף הלפרן ל"ברית הבריונים" מייסודו של אבא אחימאיר, היה חבר בלח" ונגזרו עליו תקופות מאסר שונות בבתי כלא בריטיים. בשנים 1945-1948 היה הלפרן עורך לילה בעיתון "חרות". בכל אותן שנים הוסיף לצייר וב-1946 הציג לראשונה תערוכת יחיד בגלריה כ"ץ בתל-אביב. יחד עם בוגרי "הסטודיה" של שטרייכמן וסטמצקי יסד הלפרן ב-1951 את "קבוצת העשרה" שפעלה עד 1960 וכללה עשרה ציירים צעירים. בניגוד למגמת ההפשטה של מוריהם ושל ציירי "אופקים חדשים", דגלו העשרה בציור בעל אופי פיגורטיבי שנועד לשקף את נוף הארץ, אורו וצבעיו. ב-1950 הצטרף הלפרן לאגודת הציירים והפסלים ובשנים 1960-1977 שימש בתפקיד יושב-ראש האגודה. בשנים 1950-1975 עבד אלחנן הלפרן לפרנסתו במרכז החקלאי,